

**คู่มือจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์**

ความเป็นมา

จรรยาบรรณ มีความหมายตามพจนานุกรมว่า “ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพ การงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก” ดังนั้นเพื่อเป็นการผดุงเกียรติของแต่ละวิชาชีพ แต่ละสาขาวิชาชีพต่างมีประกาศจรรยาบรรณ วิชาชีพไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนร่วมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ได้ดำเนินการจัดทำข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามความในมาตรา ๔๕ และ ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่อง มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีใน สถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณตามที่ สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้ สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย และวรรคสามบัญญัติว่า จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่า การประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประพฤติผิด จรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตาม พระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา ดำเนินการตักเตือนสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บน วรรคสอง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย และวรรคสามบัญญัติว่า หลักเกณฑ์ และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ที่สภาสถาบันกำหนด

ขั้นตอนการจัดทำจรรยาบรรณ

มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำจรรยาบรรณตามขั้นตอน ดังนี้

- ๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ เพื่อกำหนดจรรยาบรรณ
- ๒) กำหนดจรรยาบรรณอาจารย์

๓) จัดทำร่างประกาศจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ พร้อมแนวปฏิบัติแนบท้ายประกาศ จัดส่งให้สภาคณาจารย์และข้าราชการ และคณบดี เพื่อรับฟังความคิดเห็น

๔) สั่งกระทรวงร่างจรรยาบรรณจากข้อคิดเห็นของสภาคณาจารย์และข้าราชการ และที่ประชุมคณบดี

๕) จัดส่งร่างประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์พร้อมแนวปฏิบัติแนบท้ายประกาศให้คณบดีเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากคณาจารย์ทุกคณะ

๖) สั่งกระทรวงข้อคิดเห็นของคณาจารย์และจัดทำจรรยาบรรณฉบับสมบูรณ์เพื่อประกาศใช้ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๗) คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ประกาศ เรื่อง มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๘) คณะทำงานปรับประกาศจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ เพื่อจัดทำเป็นข้อบังคับว่า ด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามความในมาตรา ๔๕ และ ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

๙) นำเสนอสภามหาวิทยาลัย

๑๐) สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐

๑๑) มหาวิทยาลัยประกาศ หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการบังคับใช้จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

๑๒) คณะทำงานจัดทำคู่มือจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และบุคลากรทุกกลุ่มของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีความประพฤติ มีความสำนึกในหน้าที่ รู้รักสามัคคี สามารถประสานงานได้ดีกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รักษาและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติยศ และศักดิ์ศรีของตนเองและมหาวิทยาลัยให้เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีความตระหนักในหน้าที่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณของข้าราชการให้เป็นที่ เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/ ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงตราข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เรื่องจรรยาบรรณอาจารย์ ลง วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดีและผู้อำนวยการสำนัก สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ข้อ ๕ จรรยาต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน สำหรับข้าราชการ มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็น ข้าราชการ

(๒) ข้าราชการพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

(๔) ข้าราชการพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๕) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล และสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๖) ข้าราชการพึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๒) ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๓) ข้าราชการพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๔) ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๕) ข้าราชการพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๖) ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๗ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ประชาชน และสังคม มีดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงให้บริการนักศึกษา และผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการพึงละเว้นการเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

ข้อ ๘ ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๔ ถึงข้อ ๗ แล้วยังต้องมีจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ สอนนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีเมตตาต่อนักศึกษาและปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเป็นธรรม

(๒) เป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป

(๓) หมั่นศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อเหตุการณ์เสมอ

(๔) เป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๕) ปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน และซื่อสัตย์สุจริต

(๗) ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นอย่างกัลยาณมิตร

(๘) ปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ถูกรอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๙) ไม่สอนหรืออบรมนักศึกษาให้กระทำการอันรู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา

(๑๑) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๙ การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๕(๖) และข้อ ๘(๙)(๑๐) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๗(๓) และข้อ ๘(๑๑) เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ คนหนึ่งเป็นประธาน

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ คนหนึ่ง เป็นรองประธาน

(๓) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ
(๔) ผู้แทนคณบดี ซึ่งคัดเลือกกันเอง หนึ่งคน เป็นกรรมการ
(๕) ผู้แทนผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งคัดเลือกกันเองหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ
(๗) หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานบุคคล เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ
(๒) กำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการ
(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาโทษทางจรรยาบรรณของข้าราชการ
(๔) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการ

ข้อ ๑๒ โทษทางจรรยาบรรณ มี ๗ สถานโทษ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน
(๒) การภาคทัณฑ์
(๓) การประณาม
(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความ

เหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความคิด

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความคิดและอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๓ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และพฤติการณ์แห่งการกระทำเป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๐

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนหรือลงโทษอื่นๆ แล้วแต่กรณี และหาข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนการทำทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการทำผิดวินัย

ข้อ ๑๔ ในการพิจารณาเพื่อตัดเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือการทำทำทัณฑ์บนหรือลงโทษอื่นๆ แก่ข้าราชการผู้ใดให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความ เป็นธรรมแก่ข้าราชการผู้นั้นด้วย

ในการพิจารณาดังกล่าว ให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอพร้อมทั้งให้โอกาสข้าราชการผู้นั้นได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๕ การตัดเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องให้ทำหนังสือ โดยระบุ พฤติการณ์ หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยา บรรณลงชื่อรับทราบการตัดเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการ

การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑๗ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรประเภท อื่นของมหาวิทยาลัย โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ให้ถือการบริรักษ์การให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

แนวปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติหน้าที่สอน

๑. อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ สอนนักศึกษาอย่างเต็ม
ความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีเมตตาต่อนักศึกษาและปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเป็นธรรม พึงมี
แนวปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนการสอนและแจ้งให้นักศึกษาทราบ
- (๒) กำหนดตำราหรือเอกสารประกอบการสอนและแจ้งให้นักศึกษาทราบ
- (๓) สอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอน ไม่งดสอนโดยไม่มีการอันควร ถ้างดสอน

ต้องจัดให้มีการสอนชดเชย

- (๔) สอนนักศึกษาโดยไม่ปิดบังและไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- (๕) มีการวัดผลที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- (๖) ส่งผลการเรียนตามกำหนดเวลา
- (๗) ให้คำปรึกษาทั้งในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา
- (๘) กำหนดวัน เวลา ให้นักศึกษาขอคำปรึกษา โดยประกาศให้ทราบทั่วไป
- (๙) รักษาความลับของนักศึกษา
- (๑๐) เสริมทักษะทางวิชาการให้แก่นักศึกษา
- (๑๑) มีความเมตตา ให้อภัย เอาใจใส่และให้กำลังใจนักศึกษาโดยเสมอหน้า
- (๑๒) ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาพ ยุติธรรม ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (๑๓) ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษา
- (๑๔) ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ของนักศึกษา
- (๑๕) อบรมสั่งสอนนักศึกษาให้เป็นคนดี

๒. เป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- (๑) วางตัวให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสาทความรู้แก่นักศึกษา
- (๒) ประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีของนักศึกษาในเรื่องการแต่งกาย การพูด และการ
ใช้ชีวิตด้านอื่นๆ
- (๓) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของคนทั่วไป

๓. หมั่นศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อเหตุการณ์เสมอ พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- (๑) มุ่งมั่นในการพัฒนาศาสตร์ของตนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ
- (๒) แสวงหาความรู้ทางวิชาการ และโอกาสในการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๓) เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๔) ติดตามความก้าวหน้า และหมั่นพัฒนาวิธีการสอนเอกสารประกอบการสอน ตำราให้ทันสมัยเพื่อประโยชน์ต่อนักศึกษา
- (๕) ทุ่มเทศปัญญาและความสามารถในการติดตามความรู้เทคโนโลยี วิชาการใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

๔. เป็นนักวินัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มีแนวปฏิบัติดังนี้

- (๑) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- (๒) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- (๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- (๔) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (๕) เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- (๖) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- (๗) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ระบุน
- (๘) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- (๙) รับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

๕. ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน สังคมและประเทศชาติ พึงมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ซึ่งนำการเปลี่ยนแปลงที่ถูกต้องและชอบธรรมแก่สังคม
- (๒) สร้างสรรค์ผลงานวิชาการที่มีประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง
- (๓) ปฏิบัติตนให้เป็นที่ไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นได้
- (๔) เป็นผู้ที่มีจิตสำนึก ติดตามและเฝ้าระวังสังคม
- (๕) นำองค์ความรู้เผยแพร่แก่ชุมชน จัดการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน

ดังนี้

๖. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน และซื่อสัตย์สุจริต พึงมีแนวปฏิบัติ

- (๑) ปฏิบัติงานในหน้าที่โดยเต็มกำลังความสามารถ
- (๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยทุกด้าน
- (๓) อุทิศเวลาให้แก่การปฏิบัติงานในหน้าที่
- (๔) ดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต
- (๕) ไม่ใช้ชื่อและทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะ โดยมี

ขอบ

๗. ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นอย่างกัลยาณมิตร พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- (๑) เปิดใจกว้างเพื่อพัฒนาความรู้ที่ถูกต้อง
- (๒) เคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ
- (๓) ให้เกียรติ ให้ความนับถือเพื่อนร่วมงานทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
- (๔) แลกเปลี่ยนความรู้ในหมู่เพื่อนร่วมงาน และสอนงานให้เพื่อนร่วมงานรุ่นใหม่
- (๕) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นในทางสร้างสรรค์
- (๖) แสดงน้ำใจและให้ความเป็นมิตรแก่ผู้ร่วมอาชีพ
- (๗) รักษาและแสวงหามิตรภาพระหว่างผู้ร่วมงานและผู้ร่วมอาชีพ

๘. ปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมถูกต้องตามหลักวิชาการไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- (๑) ยึดมั่นในความถูกต้องทางวิชาการและหรือวิชาชีพ
- (๒) ปฏิบัติงานบนพื้นฐานของความถูกต้องทางวิชาการโดยปราศจากอคติ
- (๓) ไม่แสวงหาผลประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากความเป็นนักวิชาการ

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการบังคับใช้จรรยาบรรณ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบัน

ตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ขึ้นนั้น เพื่อให้การบังคับใช้ข้อบังคับดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

๑. กระบวนการพิจารณาดำเนินการ

เมื่อมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่า มีบุคลากรของมหาวิทยาลัยประพฤติผิดจรรยาบรรณให้คณบดี/ผู้อำนวยการ เสนอให้มหาวิทยาลัยออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะ / สำนัก สถาบัน/ ศูนย์ เป็นประธาน ผู้แทนจากสภาคณาจารย์และข้าราชการคนหนึ่งเป็นกรรมการ นิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง และทำความเข้าใจ เสนออธิการบดีว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้ามีการกระทำความผิด จรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการผิดวินัยหรือไม่ ทั้งนี้คณะกรรมการต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นและรายงานให้อธิการบดี ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายเวลาดำเนินการตามวรรคก่อนต่ออธิการบดีและเสนอขอขยายเวลาดำเนินการตามวรรคก่อนต่ออธิการบดีและเสนอขอขยายเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

เมื่อได้รับรายงานจากคณะกรรมการอาจเสนอขอขยายเวลาดำเนินการตามวรรคก่อนต่ออธิการบดีและเสนอขอขยายเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

เมื่อได้รับรายงานจากคณะกรรมการให้อธิการบดีมอบรายงานไปยังคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณา ผลการพิจารณาให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนออธิการบดีเพื่อมอบคณบดี/ผู้อำนวยการดำเนินการตามข้อ ๒ และข้อ ๓

๒. การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย

เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยให้คณบดี/ผู้อำนวยการ ดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรผู้นั้น ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวน

พิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.
๒๕๕๐

๓. การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย

เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติกรรมแห่งการกระทำผิด
จรรยาบรรณดังกล่าว ไม่เป็นการกระทำผิดวินัยให้คนบดี/ ผู้อำนวยการ ดำเนินการดังนี้

๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรกให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนเป็น
ลายลักษณ์อักษรสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วในข้อ ๑) ให้ทำทัณฑ์
บนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และเก็บรวบรวมไว้ในทะเบียนประวัติบุคคล

การฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

๔. การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓ ให้เสนอต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และ
ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำวินิจฉัยของ ก.อ.ม.
ให้ถือเป็นที่สุด

๕. การกำกับดูแลการบังคับใช้จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้
คณะกรรมการจรรยาบรรณทำหน้าที่กำกับดูแลการบังคับใช้จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยให้คณะ สำนัก สถาบัน ศูนย์ รายงานผล
การบังคับใช้จรรยาบรรณต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ ภายในเวลาสามสิบวันนับจากสิ้นปี
การศึกษา

เมื่อคณะ สำนัก สถาบัน ศูนย์ รายงานผลการบังคับใช้ จรรยาบรรณแล้ว ให้
คณะกรรมการจรรยาบรรณสรุปวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลใน
มหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขจรรยาบรรณ หรือหาแนวทางแก้ไขป้องกันการ
ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือไม่ อย่างไร

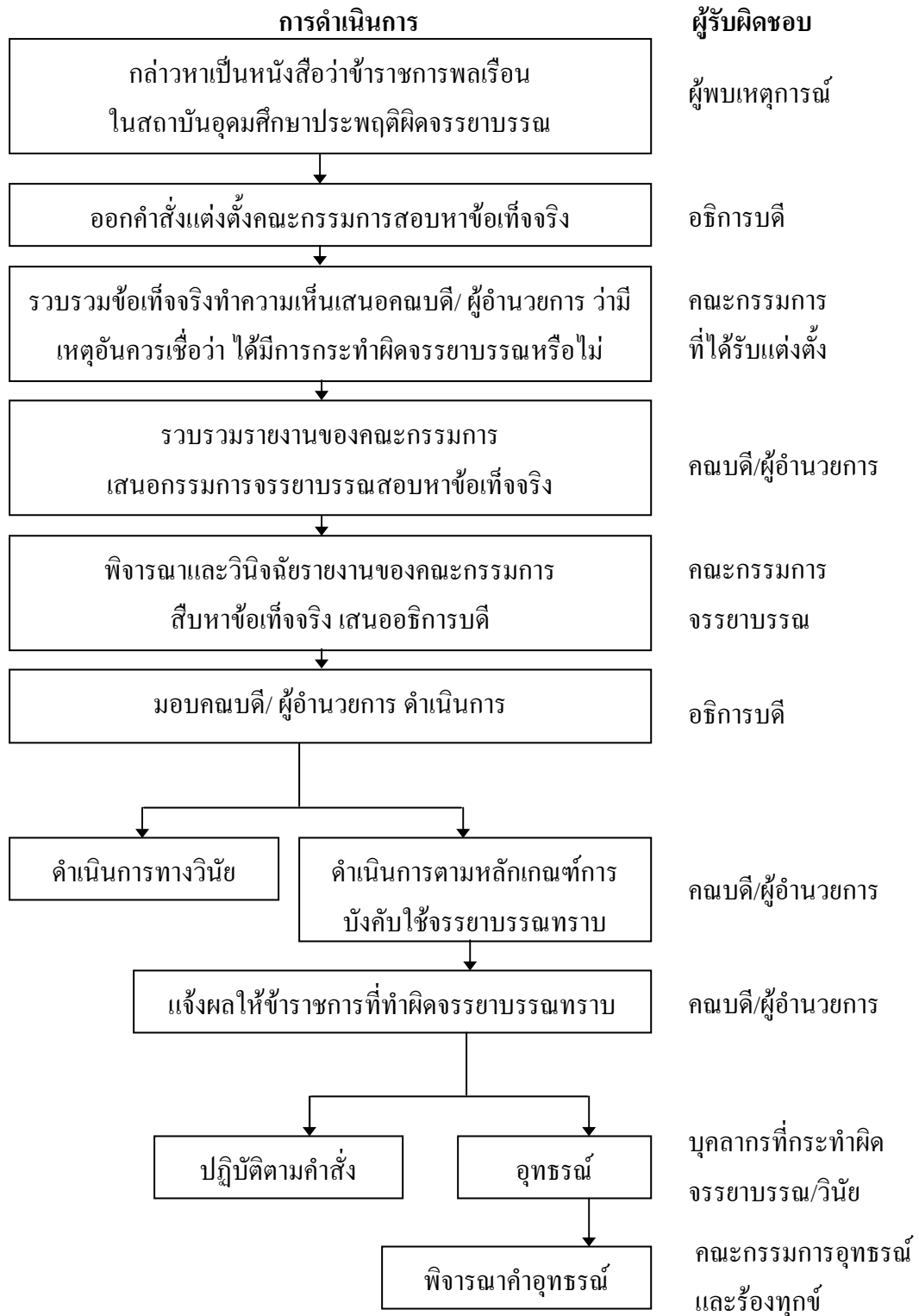
ในกรณีที่จะมีการแก้ไขจรรยาบรรณหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ให้เสนอร่างที่แก้ไข
ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยให้ความเห็นก่อนเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

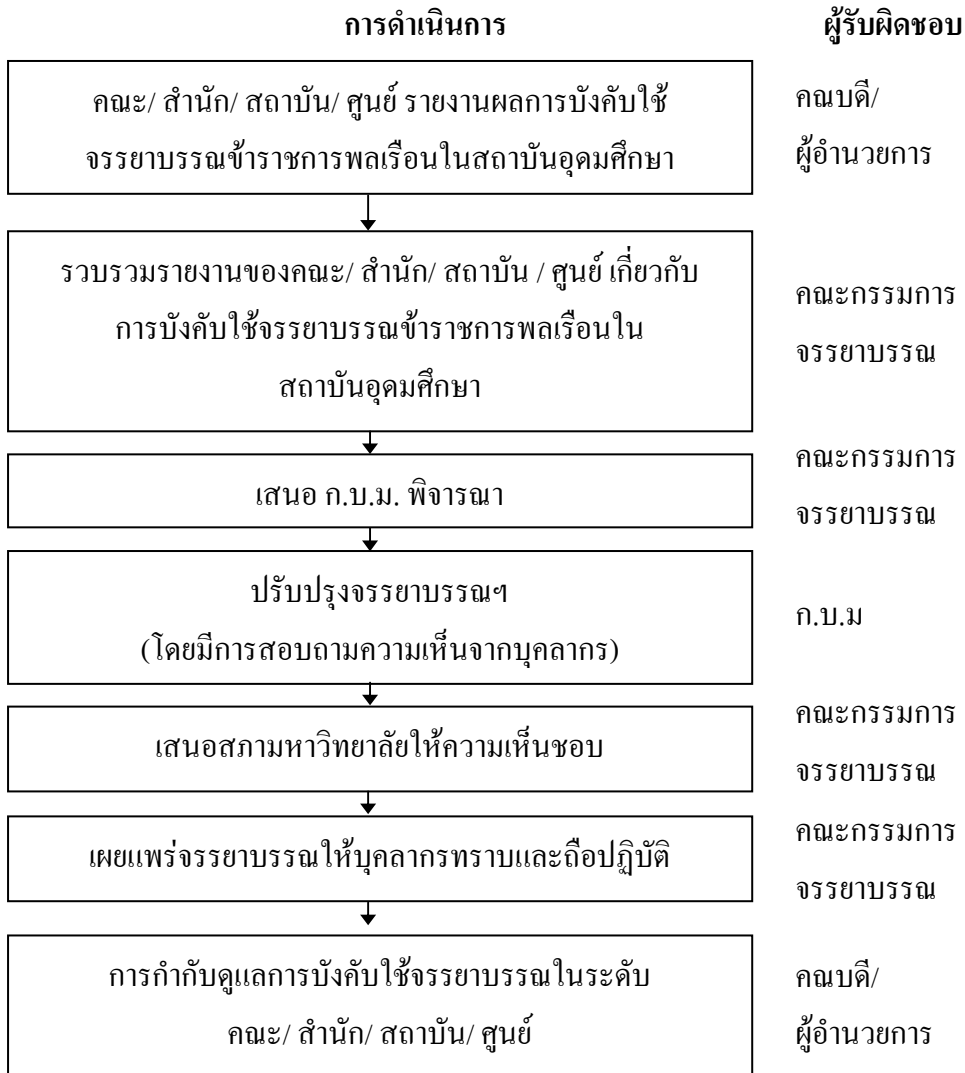
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอนก เทพสุภรณ์กุล)

อธิการบดี

ระบบและกลไกในการบังคับใช้จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

**การกำกับดูแลการบังคับใช้จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา**

ภาคผนวก

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ.อ. จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภทตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงานลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการ ด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในการหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (๘) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ
- (๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน

(๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีคามสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาที่มีใช้คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้บริหารเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้บริหาร

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณจะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณต่อคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาของให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

(๔) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตัดเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การร้องขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความคิด

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความคิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการ จรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.พ.อ.

บันทึกว่ากล่าวตักเตือน

ส่วนราชการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ทำผิดจรรยาบรรณ โดยมีพฤติการณ์ดังนี้.....

.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วย
จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ จึงว่ากล่าว
ตักเตือน (นาย/นาง/นางสาว).....

ตำแหน่ง.....ให้.....

ภายใน.....

ลงชื่อ.....ผู้ว่ากล่าวตักเตือน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ถูกว่ากล่าวตักเตือน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

บันทึกว่ากล่าวตักเตือน

ส่วนราชการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ได้ทำผิดจรรยาบรรณกรณี.....

ซึ่งเป็นกรณีกระทำผิดเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้กรุณาตักเตือนให้ จึงขอ
ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ต่อผู้บังคับบัญชา/คณะกรรมการจรรยาบรรณว่า ข้าพเจ้าจะไม่กระทำความผิด
เช่นนี้อีก และจะรักษาจรรยาบรรณ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน
ทัณฑ์บนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชา/คณะกรรมการจรรยาบรรณลงโทษข้าพเจ้าตามสมควรแก่
กรณี

ลงชื่อ.....ผู้ว่ากล่าวตักเตือน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้บังคับบัญชา/
คณะกรรมการจรรยาบรรณ
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)